

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA-430-01/06/GM

Warszawa, dn. 13 grudnia 2006 r.

DECYZJA nr RWA – 43/2006

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na spółkę MTS ORGANIZACJA ODZYSKU S.A. W LIKWIDACJI z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 3859,80 zł (słownie: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 80/100), co stanowi równowartość 1.000 euro (słownie: tysiąc euro), **w związku z nieudzieleniem w terminie informacji** żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-59/4/696/03/GM, prowadzonym w związku z podejrzeniem nadużywania przez spółkę Rekopol Organizacja Odzysku S.A. z siedzibą w Warszawie pozycji dominującej na krajowym rynku usług związanych z wykonywaniem obowiązków zapewniania przez przedsiębiorców odzysku odpadów opakowaniowych świadczonych przez organizacje odzysku w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639 ze zm.) w sposób mogący stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 4, 5 i 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

W trakcie prowadzonego na wniosek Zakładu Gospodarki Komunalnej Organizacja Odzysku Biosystem S.A. w Krakowie postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem nadużywania przez Rekopol Organizacja Odzysku S.A. w Warszawie pozycji dominującej na krajowym rynku usług związanych z wykonywaniem obowiązków zapewniania przez przedsiębiorców odzysku odpadów opakowaniowych świadczonych przez organizacje odzysku w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie

produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639 ze zm.) w sposób mogący stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 4, 5 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.); Prezes UOKiK – Delegatura w Warszawie, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wystosował w dniu 18 kwietnia 2006 r. wezwania do szeregu spółek – organizacji odzysku odpadów opakowaniowych i poużytkowych.

Skierowane do ww. przedsiębiorców wezwania miały na celu zebranie danych i informacji niezbędnych dla ustalenia pozycji rynkowej przedsiębiorcy, któremu w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-59/4/696/03/GM zarzuca się nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym.

Wezwanie do przedstawienia wskazanych wyżej informacji Prezes UOKiK wystosował do wszystkich organizacji odzysku, w tym m.in. do spółki MTS Organizacja Odzysku S.A. (zwanej dalej: MTS, Spółka). Spółka otrzymała powyższe pismo w dniu 24 kwietnia 2006 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru. Do Delegatury UOKiK w Warszawie nie wpłynęła jednak stosowna odpowiedź Spółki.

W związku z brakiem odpowiedzi na ww. wezwanie, w dniu 12 czerwca 2006 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał Spółkę do udzielenia odpowiedzi na pismo z dnia 18 kwietnia 2006 r. Pismo to pozostawało bez odpowiedzi do dnia 1 września 2006 r., pomimo, że znajdujące się w aktach postępowania zwrotne potwierdzenie odbioru świadczy o otrzymaniu powyższego pisma przez Spółkę w dniu 20 czerwca 2006 r.

Wobec tego Prezes UOKiK postanowił w dniu 1 września 2006 r. o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na MTS kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-59/4/696/03/GM.

Postanowieniem z dnia 5 października 2006 r. Prezes UOKiK zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu w niniejszej sprawie – o czym Spółka została poinformowana – następujące dokumenty, stanowiące część akt postępowania antymonopolowego o sygn. RWA-59/4/696/03/GM: (1) pismo Prezesa UOKiK do przedsiębiorców świadczących usługi odzysku z dnia 18 kwietnia 2006 r.; (2) zwrotne potwierdzenie odbioru przez MTS pisma Prezesa UOKiK z dnia 18 kwietnia 2006 r.; (3) pismo Prezesa UOKiK do MTS z dnia 12 czerwca 2006 r.; (4) zwrotne potwierdzenie odbioru przez MTS pisma Prezesa UOKiK z dnia 12 czerwca 2006 r.

Dopiero w związku z otrzymaniem zawiadomienia o zaliczeniu w poczet postępowania wymienionych wyżej dokumentów, MTS ustosunkowała się do stawianych jej zarzutów.

Pismem z dnia 18 października 2006 r. Spółka poinformowała, że informacje i dokumenty żądane przez Prezesa UOKiK pismem z dnia 18 kwietnia 2006 r. zostały wysłane do Urzędu dwoma pismami. Spółka poinformowała zarazem, że nie otrzymała potwierdzenia dostarczenia poczty. Ponieważ jednak jej przesyłki nie zostały zarazem zwrócone, Spółka domniemywała, iż zostały dostarczone do Urzędu. Ponadto MTS poinformowała, że w maju 2006 r. została postawiona w stan likwidacji. W związku z tym – jak poinformowała Spółka – „nie posiadając żadnego etatowego personelu, ma uzasadnione kłopoty z komunikacją”.

Ww. pismem (uzupełnionym w dniu 31 października 2006 r.) MTS przekazała ponadto żądane przez Prezesa UOKiK informacje i dokumenty, których brak był podstawą wszczęcia postępowania w rozpatrywanej sprawie.

W związku ze stanowiskiem MTS, która stwierdziła, że wysłała żądane przez Prezesa UOKiK informacje i dokumenty dwoma pismami, Prezes UOKiK wezwał Spółkę do potwierdzenia ww. stanowiska poprzez przekazanie: (1) daty wysyłki ww. pism do Urzędu; (2) dowodów ich nadania i zwrotnych potwierdzeń odbioru; (3) informacji, czy MTS składała reklamację w związku z nieotrzymaniem wysłanej korespondencji przez adresata, tj. przez Urząd, oraz nieotrzymaniem zwrotnego potwierdzenia odbioru; (4) kopii stron książki korespondencji wychodzącej, potwierdzających nadanie ww. listów (pismo Prezesa UOKiK z dnia 24 października 2006 r.).

W dniu 23 listopada 2006 r. Prezes UOKiK postanowił, iż niniejsze postępowanie powinno się toczyć przeciwko spółce MTS ORGANIZACJA ODZYSKU S.A. z siedzibą w Poznaniu. W toku postępowania Delegatura UOKiK w Warszawie została bowiem poinformowana, że od kwietnia 2006 r. Spółka została postawiona w stan likwidacji. Potwierdza to przekazany przez Spółkę odpis aktualny z Rejestru Przedsiębiorców. Wynika z niego, że Spółka jest obecnie wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu – XXI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000122654 pod firmą „MTS ORGANIZACJA ODZYSKU” SPÓŁKA AKCYJNA W LIKWIDACJI.

MTS została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie.

Strona niniejszego postępowania nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Prezes UOKiK prowadził na wniosek spółki Zakład Gospodarki Komunalnej Organizacja Odzysku Biosystem S.A. w Krakowie postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem nadużywania przez Rekopol Organizacja Odzysku S.A. w Warszawie pozycji dominującej na krajowym rynku usług związanych z wykonywaniem obowiązków zapewniania przez przedsiębiorców odzysku odpadów opakowaniowych świadczonych przez organizacje odzysku w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639 ze zm.) w sposób mogący stanowić naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 4, 5 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080).

W jego trakcie Prezes UOKiK – Delegatura w Warszawie, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wystosował w dniu 18 kwietnia 2006 r. wezwania do spółek – organizacji odzysku odpadów opakowaniowych i użytkowych, w tym do MTS.

MTS jest spółką prawa handlowego w likwidacji. Zgodnie z odpisem aktualnym z Rejestru Przedsiębiorców, MTS jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu – XXI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000122654.

Skierowane do przedsiębiorców wezwania miały na celu zebranie danych i informacji niezbędnych do ustalenia pozycji rynkowej przedsiębiorcy, któremu zarzucono nadużywanie

pozycji dominującej na rynku właściwym w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-59/4/696/03/GM.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK w ww. piśmie zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Pomimo dwukrotnego wezwania (pisma z dnia 18 kwietnia 2006 r. i z dnia 12 czerwca 2006 r.), MTS nie przekazała informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK.

Żądane informacje i dokumenty spełniające wymogi formalne z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów MTS przekazała dopiero w dniu 31 października 2006 r., a więc po ponad sześciu miesiącach od dnia otrzymania pierwszego wezwania.

W odpowiedzi na postawiony zarzut nieudzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK, Spółka poinformowała, że od kwietnia 2006 r. Spółka nie prowadziła działalności gospodarczej, a także, że została postawiona w stan likwidacji. Od czerwca 2006 r. Spółka nie zatrudnia żadnych pracowników na etacie, z wyjątkiem osób pełniących obowiązki likwidatorów.

W tym stanie rzeczy korespondencję z Prezesem UOKiK prowadziła osoba, która obecnie nie jest zatrudniona w Spółce. Pracownica ta nie zachowała żadnych dokumentów potwierdzających korespondencję z Urzędem, poza kopią pierwszego pisma, które Spółka przekazała w załączeniu. W związku z tym, że ww. pracownica utrzymywała, że wysłała ww. korespondencję, nie były składane reklamacje z związku z nieotrzymaniem korespondencji przez adresata. Dopiero w trakcie postępowania w sprawie nałożenia na MTS kary za nieudzielenie informacji, jej likwidator powziął wiedzę o tym, że wysłane przez Spółkę pisma nie dotarły do Prezesa UOKiK, po czym niezwłocznie wysłał żądane dokumenty.

Spółka wyjaśniła ponadto, że nie prowadzi klasycznych ksiąg obiegu korespondencji. W adresie swojej siedziby, poza wynajęciem znikomej powierzchni biurowej dla potrzeb archiwalnej dokumentacji, nie ma innych pomieszczeń biurowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Stosownie do art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, żądanie Prezesa UOKiK przekazania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą; (2) wskazanie celu żądania; (3) wskazanie terminu udzielenia informacji; (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które niezbędne są Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji, jest udzielanie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji w sposób

pełny, informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone organowi antymonopolowemu w terminie przez niego wskazanym¹.

Należy zarazem podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu².

Kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa UOKiK informacji niezbędnych do sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Naruszenie (przekroczenie) wyznaczonego terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego³. Zatem od momentu otrzymania wezwania Prezesa UOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania zupełnych i zgodnych z prawdą informacji.

W przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę w terminie informacji żądanych na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną przewidzianą w jej art. 101 ust. 2 pkt 2, w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi odnoszą się niewątpliwie do stron postępowania antymonopolowego. Są to sankcje za naruszenie obowiązku natury procesowej, w administracyjnym stadium postępowania antymonopolowego. Mają one charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu) nadaje im charakter dyscyplinujący⁴.

Prezes UOKiK może skutecznie żądać przekazania informacji i dokumentów od przedsiębiorców i związków przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), pod pojęciem „przedsiębiorcy” w sprawach dotyczących nadużywania pozycji dominującej należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), a także: a) osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, b) osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu⁵.

---

¹ E. Modzelewska-Wąchal: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 339.

² Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. (sygn. akt XVII Ama 62/98).

³ Wyrok SOKiK z 9 lipca 2003 r. 2003 (sygn. akt XVII Ama 98/02), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04),.

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04).

⁵ Na potrzeby postępowań w sprawach kontroli koncentracji pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się też osobę fizyczną, posiadającą akcje lub udziały zapewniające jej co najmniej 25% głosów w organach co najmniej jednego przedsiębiorcy lub posiadającą kontrolę, w rozumieniu pkt 13, nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, jeżeli

MTS jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców spółką prawa handlowego w likwidacji. W świetle aktualnego orzecznictwa Prezesa UOKiK⁶ i SOKiK⁷ spółki prawa handlowego znajdujące się w procesie likwidacji są przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ww. ustawy. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że MTS należy traktować jak przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od MTS wymagać, na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia w terminie odpowiedzi na pismo z dnia 18 kwietnia 2006 r., pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Wbrew ustawowemu obowiązkowi, pomimo dwukrotnego wezwania przez Prezesa UOKiK – Delegaturę w Warszawie, MTS nie przekazało żądanych informacji i dokumentów, ani w żaden inny sposób nie odpowiedziało na pisma kierowane do niej przez Prezesa UOKiK. Dopiero po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na nią kary pieniężnej w związku z uchyleniem się od obowiązku udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK Spółka przekazała żądane informacje i dokumenty spełniające wymogi formalne z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nastąpiło to jednak dopiero w dniu 31 października 2006 r., a więc po ponad sześciu miesiącach od dnia otrzymania pierwszego wezwania.

Fakt nieudzielenia przez Spółkę odpowiedzi na dwukrotne wezwanie do udzielenia informacji Prezes UOKiK uznał za bezsprzeczny.

Za nieprzekonujące Prezes UOKiK uznał natomiast wyjaśnienia Spółki, która w trakcie postępowania w rozpatrywanej sprawie starała się wykazać, że dwukrotnie wysłała na adres Delegatury UOKiK w Warszawie żądane dokumenty – pismami z dnia 26 czerwca 2006 r. i 20 września 2006 r. Jedynym, poza pisemną deklaracją likwidatora Spółki, dowodem rzekomej odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, była przekazana w załączeniu pisma MTS z dnia 31 października 2006 r. kopia pisma do Urzędu z dnia 26 czerwca 2006 r. Pismo to jednak ponad wszelką wątpliwość nie dotarło do Urzędu. MTS nie potrafiła wykazać, że pismo to na adres Urzędu faktycznie wysłała. Spółka nie dysponuje bowiem ani zwrotnym potwierdzeniem odbioru, ani kopiami ksiąg kancelaryjnych, ani żadnym innym dokumentem, który mógłby potwierdzić fakt wysyłki pisma.

Co równie istotne, pomimo deklaracji wysyłki do Urzędu dwóch pism – z dnia 26 czerwca 2006 r. i z dnia 20 września 2006 r., Spółka nie przedstawiła nawet kopii drugiego z tych pism. Wobec braku – jak w poprzednim przypadku – żadnych dodatkowych dokumentów, które mogłyby potwierdzić fakt wysyłki pisma z dnia 20 września 2006 r. (dowodu nadania, zwrotnego potwierdzenia odbioru, kopii ksiąg kancelaryjnych etc.) Prezes UOKiK przyjął, że pismo to nigdy nie zostało wysłane.

Zdaniem Prezesa UOKiK nawet przy założeniu możliwości zaginięcia przesyłki już po jej nadaniu do adresata trudno utrzymywać za prawdopodobne, by w tej jednej sprawie mogło dojść do zaginięcia dwóch kolejnych przesyłek od MTS do Prezesa UOKiK.

Niezachowanie się żadnych dokumentów potwierdzających korespondencję MTS z Prezesem UOKiK, poza kopią pisma MTS z dnia 26 czerwca 2006 r., wskazuje na to, że korespondencja ta faktycznie nie została wysłana przez odpowiedzialnego za to pracownika Spółki. Pośrednio potwierdza to fakt, że w momencie, kiedy likwidator Spółki zorientował się, że pisma te nie dotarły do adresata, przekazał na adres Delegatury UOKiK w Warszawie

---

podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji, o której mowa w art. 12 (art. 4 pkt 1 lit. c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

⁶ Por. decyzje Prezesa UOKiK z dnia 20 lutego 2004 r. nr RWR-8/2004, z dnia 20 maja 2003 r. nr DDF-23/2003 i z dnia 9 października 2002 r. nr RŁO-21/2002.

⁷ Wyrok SOKiK z dnia 11 sierpnia 2003 r. (sygn. akt XVII Ama 131/02).

żądane dokumenty informacje.

Na podstawie okoliczności sprawy Prezes UOKiK uznał, że nieudzielenie przez MTS informacji w terminie jest przez Spółkę **zawinione w stopniu nieumyślnym**.

Po przeprowadzeniu postępowania w niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zarzucania MTS celowego nieudzielania żądanych informacji w terminie. Brak dowodów, by Spółka miała interes w tym, by chcieć wpłynąć na opóźnienie zakończenia badania rynku bądź spowodować odstąpienie przez Prezesa UOKiK od żądania od niej informacji i dokumentów wymienionych w piśmie z dnia 18 kwietnia 2006 r. Zdaniem Prezesa UOKiK wyjaśnienia Spółki zdają się wskazywać, że nieudzielenie przez MTS informacji mogło wynikać z faktu niedopełnienia obowiązków przez pracowników Spółki wyznaczonych do jej obsługi pocztowej. Odpowiedzialność MTS za nieudzielenie informacji na żądanie Prezesa UOKiK w terminie wiązać zatem należy z brakiem należytego nadzoru nad tymi pracownikami Spółki ze strony jej organów i przedstawicieli.

Ocena, że MTS nie działała umyślnie nie ma jednak wpływu na uprawnienie Prezesa UOKiK do nałożenia na Spółkę kary pieniężnej, jeżeli ta ewidentnie nie udzieliła terminowo informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Zgodnie bowiem z art. 101 ust. 2 pkt 2, nieudzielenie przez przedsiębiorcę informacji może stanowić podstawę nałożenia na niego kary pieniężnej także w przypadku choćby nieumyślne niedopełnienie tego obowiązku. Nieumyślność zachowania przedsiębiorcy ma natomiast wpływ na wysokość nakładanej kary pieniężnej.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku terminowego udzielania informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Choć uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 101 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że **okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na MTS kary pieniężnej**.

Spółka nie udzieliła informacji żądanych od niej w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-59/4/696/03/GM w sprawie nadużywania przez spółkę Rekopol Organizacja Odzysku S.A. w Warszawie pozycji dominującej na rynku właściwym, na którym działała również MTS, tj. na krajowym rynku usług związanych z wykonywaniem obowiązków zapewniania przez przedsiębiorców odzysku odpadów opakowaniowych świadczonych przez organizację odzysku w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639 ze zm.). Spółka nie jest wprawdzie niewątpliwie stroną tego postępowania, której zarzucano stosowanie praktyk ograniczających konkurencję. Jej informacje są jednak niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy. Stanowią one bowiem część badania rynku usług związanych z wykonywaniem ww. obowiązków zapewniania przez przedsiębiorców odzysku odpadów opakowaniowych. Badanie to zostało przeprowadzone celem ustalenia, czy skarżony w tym postępowaniu antymonopolowym przedsiębiorca ma pozycję dominującą. Odpowiedzi MTS były zatem Prezesowi UOKiK niezbędne do prawidłowego rozstrzygnięcia zasadności stawiania stronie postępowania zarzutu nadużywania pozycji dominującej na rynku.

Nieudzielenie przez MTS żądanych informacji wpłynęło na znaczne (ponad półroczne) opóźnienie w ustaleniu struktury rynku właściwego w sprawie. W konsekwencji wpłynęło na

opóźnienie kompletowania materiału dowodowego w sprawie niezbędnego do jej zakończenia.

Brak odpowiedzi MTS doprowadził do wydłużenia postępowania przed Prezesem UOKiK. Ma to negatywne znaczenie dla stanu konkurencji, do której ochrony powołany jest Prezes UOKiK. Postępowanie MTS wydłużyło termin rozstrzygnięcia o zasadności stawianych spółce Rekopol Organizacja Odzysku S.A. w Warszawie zarzutów nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym. Niedopełnienie przez MTS obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK wpłynęło zatem na możliwość realizowania skutecznej ochrony interesu publicznego przez organy do tego powołane.

Art. 101 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną.

Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103, Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczność uprzedniego naruszenia przepisów ustawy (art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Mając na uwadze niedopełnienie przez MTS obowiązku terminowego udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na MTS **karę pieniężną w wysokości 3859,80 zł** (słownie: trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych 80/100), **co stanowi równowartość 1.000 euro** (słownie: tysiąc euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2005 r. – Tabela nr 252/A/NBP/2005, zgodnie z którą kurs euro wynosił 3,8598 zł. Stosownie bowiem do art. 115 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zdaniem Prezesa UOKiK, kara we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do MTS skutku represyjnego i prewencyjnego.

Ustawodawca nie uzależnia wysokości kary pieniężnej mającej charakter proceduralny od wysokości przychodu przedsiębiorcy. Prezes UOKiK uznał jednak, że nakładana na MTS kara pieniężna prawidłowo spełni przypisywane jej cele, gdy będzie uwzględniać potencjał ekonomiczny karanego przedsiębiorcy. Określając zatem wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK uwzględnił wyniki finansowe MTS osiągnięte w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, udokumentowane w załączniku do pisma Spółki z dnia 21 października 2006 r.

Nakładając na MTS karę pieniężną w minimalnej wysokości Prezes UOKiK uwzględnił ponadto, że Spółka jest obecnie postawiona w stan likwidacji i od kwietnia 2006 r. faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na MTS kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi zawinienia MTS, uwzględnia zarazem stopień naruszenia przez Spółkę interesu publicznoprawnego oraz okoliczność, iż MTS nie była wcześniej karana za tego rodzaju naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Warszawie.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów — karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie nr:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Otrzymuje:

MTS – ORGANIZACJA ODZYSKU S.A.
W LIKWIDACJI
ul. Książęca 1
61-361 Poznań